

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 24 Μαΐου 2026 - Πατέρων Α' Οίκουμ. Συνόδου
(Ιωάν. ιζ' 1-13)

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα τιμᾷ τὴν μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς πρώτης Οικουμενικῆς Συνόδου, πού συγκεντρώθηκαν τό 325 μ.Χ. στήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας, γιά νά καταδικάσουν τήν αἵρεση τοῦ Ἀρειοῦ. Ὁ ἀρειανισμός γενικά, εἶναι ἡ πλανεμένη διδασκαλία, πού ἀρνεῖται τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί εἶναι ἡ αἵρεση πού περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη ταλαιπώρησε καί πάντα ταλαιπωρεῖ τήν Ἐκκλησία. Σάν κατάλληλο λοιπόν εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα σήμερα στήν θεία λειτουργία, διαβάζεται ἡ ἀρχή ἀπό τήν λεγόμενη ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου, τήν προσευχή ἐκείνη πού ἔκανε πρὸς τόν Θεό Πατέρα, ὕστερα ἀπό τόν μυστικό δεῖπνο καί λίγο πρῖν τό ἅγιο Πάθος. Σ' αὐτήν ὁ Ἰησοῦς Χριστός προσεύχεται πρὸς τόν οὐράνιο Πατέρα γιά τούς μαθητές Του καί γιά τήν Ἐκκλησία. Οἱ μαθητέ Του εἶναι ἐκεῖνοι πού τοῦ δόθηκαν ἀπό τόν Πατέρα· τούς δίδαξε καί τούς φύλαξε καί δέν χάθηκε ἀπ' αὐτούς παρά μόνο ἐκεῖνος, πού ἀπό μόνος του προτίμησε καί θέλησε νά χαθεῖ. Οἱ μαθητές τώρα πού μένουν πίσω, ἔχουν τό βᾶρος μιᾶς τιμῆς καί μιᾶς εὐθύνης. Ἡ τιμή τους εἶναι ὅτι τούς κάλεσε ὁ Θεός, καί ἡ εὐθύνη τους ὅτι μένοντας αὐτοί στόν κόσμο πρέπει νά ποιμάνουν τήν Ἐκκλησία. Καί πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά μείνουν ἑνωμένοι καί νά κρατήσουν ἑνωμένους τούς πιστούς.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, καί δέν μπορεῖ νά εἶναι οὔτε ἁγία, οὔτε καθολική (πού ἔχει δηλ. ὅλη τήν ἀλήθεια), οὔτε ἀποστολική, ἂν δέν εἶναι μία. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας δέν φυλάσσεται παρά μέ τήν ἐνότητα τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας καί αὐτό πάλι δέν γίνεται παρά μέ τόν φόβο καί τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μία ἀνθρώπινη ὀργάνωση· εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία δέν ἔχει ἐγκόσμια προέλευση καί δέν στηρίζεται σέ συνθῆκες αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι οἱ ἀπόστολοι, οἱ μάρτυρες, οἱ προφῆτες, οἱ ἱεράρχες, οἱ ὄσιοι, ὅλος ὁ λαός τοῦ Θεοῦ πού συγκροτοῦν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Καθένας χωριστά ὡς πρόσωπα καί μέλη τοῦ σώματος καί ὅλοι μαζί τό σῶμα μέ κεφαλή τόν Ἰησοῦ Χριστό. Πρώτη ιδιότητα,

γνώρισμα και προϋπόθεση αὐτοῦ τοῦ σώματος γιά νά ὑπάρχει και νά ζεῖ εἶναι ἡ ἐνότητα, ἡ Ἐκκλησία νά εἶναι μία. Οἱ αἰρέσεις και τά σχίσματα, εἶναι ὁ μέγανος ἐσωτερικός ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας και καταστρέφει τήν ἐνότητά της. Και αὐτό ὑπῆρξε και εἶναι πάντα τό πρῶτο και κύριο ἔργο τῶν Πατέρων και Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι κράτησαν δηλαδή και κρατοῦν ἐνωμένη τήν Ἐκκλησία και ἀδιαίρετο τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ πατέρες εἶναι οἱ γέφυρες ἀπό τίς ὁποῖες περνᾶ και διαιωνίζεται στήν Ἐκκλησία ἡ ἀποστολική παράδοση. Οἱ Πατέρες μέσα στήν Ἐκκλησία ἐγγυῶνται γιά τήν ἀποστολικότητα τῆς πίστεως και γιά τήν ὀρθοδοξία. Εἶναι ἄνθρωποι μέ ὀρθόδοξο φρόνημα, μέ ἀγιότητα βίου και μέ πνευματική πείρα.

Κάθε φορά πού ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν μνήμη τῶν ἀγίων Πατέρων, τιμᾶ ὅλους τούς Πατέρες και Ποιμένες της, τούς ἀρχαίους και τούς νέους, τούς ἐπιφανεῖς και τούς ἀφανεῖς· τόν κάθε μέγανο ἀλλά και τό κάθε μικρό και ταπεινό ἱερέα πού ἔζησε και ζεῖ μέ τό βάρος τῆς ἱερωσύνης και μέ βαθειά συναίσθηση τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων, πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Μέγας Ἀρχιερέας τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦς Χριστός. Τό πιό μέγανο κακό στήν Ἐκκλησία εἶναι ἡ αἵρεση και τό σχίσμα και τό πιό μέγανο κρῖμα γιά τόν ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐξαιτίας του νά διχασθοῦν οἱ πιστοί, εἴτε γιά κακοδιδασκαλία, εἴτε γιά φιλοδοξία, εἴτε γιά ἀμέλεια και ἀπροσεξία στόν βίο του, εἴτε γιά ὁποιαδήποτε ἄλλη κακή γνώμη του και πράξη.

Ἄς εὐχηθοῦμε νά δίδει ὁ Θεός στήν Ἐκκλησία Του καλοῦς ἱερεῖς και ποιμένες, ἀξιούς ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνος Του, οἱ ὁποῖοι θά γίνονται οἱ γέφυρες πού θά περνᾶ και θα διαιωνίζεται στήν Ἐκκλησία ἡ ἀποστολική παράδοση και μέ τό φρόνημα και τόν βίο τους θά ἐξασφαλίζουν τήν ἐνότητα τῶν μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ και τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμήν.